

Παλιός του Κασσιδιάρη

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ ΤΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΠΕΡΙΟΧΗΣ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' ΠΑΛΜΟΣ ΤΗΣ ΑΕΤΟΠΕΤΡΑΣ
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1972 — ΑΥΓΟΥΣΤΟΣ 1984

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β'
ΧΡΟΝΟΣ 1ος

ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΣ 1987
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 9) 152

Εκδότης - Διευθυντής : ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ι. ΜΑΝΟΣ
Διαχειρ.: 11 - 105 60 ΑΘΗΝΑ - ΤΗΛ. 32.48.303

Σχόλιο

Η ΗΠΕΙΡΟΣ ΚΑΙ ΤΟ ΤΡΑΙΝΟ

Στην εποχή του εμπνευσμένου πολιτικού Χαρίλαου Τρικούπη κατασκευάστηκε το μεγαλύτερο μέρος του σιδηροδρομικού δικτύου της χώρας. Αν και πέρασαν από τότε πάνω από εκατό χρόνια κανένας δεν ενδιαφέρθηκε να συνδέσει με αυτό το διαμέρισμα της Ηπείρου, που δυστυχώς μένει ξεκομμένο ακόμα από τον πολιτισμό.

Είναι γνωστό επίσης ότι η διάδοση των μαζικών μεταφορών και μειώνει το κόστος των προϊόντων και λύνει προβλήματα ενέργειας. Να προσθέσουμε και τις εξελίξεις άλλων χωρών (Γαλλίας, Σουηδίας, Ιαπωνίας κλπ.) στον τομέα αυτό, όπου τρέινα κινούνται με ταχύτητα πάνω από 200 χιλμ. την ώρα εκμηδενίζουν τις αποστάσεις και μεταφέρουν τους εργαζόμενους γρήγορα και άνετα στους τόπους εργασίας τους.

Δεν χρειάζεται να γίνει πρώτα η Ζεύξη Ρίου - Αντιρρίου. Ας προηγηθεί η κατασκευή και η λειτουργία του σιδηροδρομικού δικτύου της Ηπείρου, που μπορεί — αν κριθεί αναγκαίο — να συνδεθεί κάλλιστα με τη Βόρεια ή την Κεντρική Ελλάδα. Ας μην μας απαντήσουν οι αρμόδιοι ότι θα συναντήσουν εδαφικές δυσκολίες. Τέτοιες και μεγαλύτερες συνάντησαν και στην Πελοπόννησο, αλλά τις ξεπέρασαν με τα παλαιά μέσα.

Πιστεύουμε ότι είναι πλέον καιρός για τους Ηπειρώτες να μην χάσουν το τρένο του πολιτισμού. Δεν είναι πολιτικές Β' κατηγορίας. Οι αρμόδιοι φορείς και η Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία ας δραστηριοποιηθούν.

Ο ΠΑΛΜΟΣ

Χιονισμένα Χριστούγεννα στο Δεσποτικό

Προχρυσά χριστουγεννιάτικα ήταν τα Δεσποτικά και τα γύρω χωριά της περιφέρειας μας από τα χιόνια που έπεσαν την παραμονή των Χριστουγέννων και τις επόμενες μέρες των διακοπών. Το ύψος που χιονούσε ξεπέρασε το ένα μέτρο. Όπως μολογούσαν οι παλιότεροι, είχαν πάνω από 40 χρόνια να δούν τόσο πολύ χιόνι. Ο Κασσιδιάρης και οι μαχαλάδες του χωριού είχαν μια ξεχωριστή ομορφιά μέσα στα καυκάσια. Τα τζάνια κάπνιζαν ανήχεια για να φυλάξουν οι νοικοκυρές τα παραδοσιακά φαγητά των ημερών. Στις ξεστές σόμπες των δύο καρενέλιων αρκετοί χωριανοί αντάλλα-

ζαν της καθιερωμένης ευχής το θράδυ των Χριστουγέννων και της Πρωτοχρονιάς πίνοντας τσίπουρο. Ιδιαίτερα ευχαριστήθηκαν οι ταξιδιώτες και οι κληνοί. Καθώς μας πληροφόρησαν αρκετές επισκέψεις στο κωνίτη είχαν ο Τάσος Κασσιδιάρης και ο Χρυσός Τσιλίκας (γαμπρός του Γιώργου Κουκιάδη).

Πάντως ο χιόνι δημιούργησε αρκετά προβλήματα. Το χωριό αποκοιλήθηκε οδικά για πέντε μέρες μέχρι που ήλθε εγκαταστάθηκε μηχανήματα της Νομαρχίας. Ανάλογη ήταν και η διακοπή ρεύματος λόγω βλάβης από τη χιονοθύελλα. Περισσότερα προβλήματα δημιούργησε η διακοπή του νερού για δέκα περίπου μέρες, παρότι τις φιλότιμες προσπάθειες των Χρίστου Ηλία, Τάσου Μάνου και Ηλία Σιδέρη για αποκατάσταση της ροής του. Ευτυχώς που υπήρχε ο Νικόλαος, ο Γυφτάκος, ο Δουτρός και η Νούσαλη. Αρκετά όμως γεγονότα υπέφεραν στον εφοδιασμό νερού. Μερικοί έφταναν στα σημεία να λιώνουν χιόνι. Για μερικές μέρες διεκόπη και η τηλεφωνική σύνδεση. Γενικά η κατάσταση προσηύχονταν για φυσική ζωή, χωρίς τις ανέσεις του πολιτισμού. Παρά τις ταλαιπωρίες οι ταξιδιώτες απόλαυσαν τις ομορφιές της χιονισμένης φύσης.

ΒΡΑΒΕΥΣΗ ΤΗΣ ΟΜΑΔΑΣ ΚΟΠΗΛΑΣΙΑΣ ΒΟΛΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΗ ΠΡΟΠΟΝΗΤΗ ΤΗΣ

Με την έναρξη του Νέου Χρόνου ο Δήμαρχος Βόλου τίμησε το πλήρωμα της κοπηλατικής ομάδας (Δέσποτες μετά πηδάλιού) της πόλης για την επιτυχία της ν' αναδειχθεί δεύτερη (αργυρό μετάλλιο) στο παγκόσμιο πρωτάθλημα εφήβων. Αναμνηστική πλακέτα έδωσε επίσης στον προπονητή της πάρα πάνω ομάδας Αποστόλη Παναγιώτη Μάνο γιού του πρόεδρου της Αδελφότητας Αετόπετρας. Ο Απόστολ. Μάνος υπήρξε Πανελληνιονίκης στο διπλό Σκόρ από το έτος 1973 μέχρι το 1977. Προπονητής έγινε μετά από επιτυχίες εξετάσεις σε Πανεπιστήμιο της Ρουμανίας όπου και φοίτησε.

Το γεγονός μετέδωσε η τηλεόραση και έγραψε όλος ο ημερήσιος πολιτικός και αθλητικός τύπος.

Συγχαίρουμε τον Αετοπετρίτη Αποστόλη Μάνο και του συγχάριμα πάντα επιτυχίες.

ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΗΣ ΑΝΤΙΔΗΜΑΡΧΟΣ ΝΕΩΝ ΛΙΟΣΙΩΝ

Κατά τις δημουργίες που έγιναν στις 4 Ιανουαρίου ο Αετοπετρίτης Δημήτριος Θεοχ. Μάνος Διευθύνων, εκλέχτηκε Αντιδήμαρχος Ν. Λιόσιων.

Τον συγχαίρουμε και του ευχόμαστε υγεία για να ολοκληρώσει το βαρύ έργο που επιφορτίστηκε.

ΝΑ ΓΙΝΕΙ ΠΑΝΗΠΕΙΡΩΤΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΙΜΑΤΟΣ

17-12-1986

Αγαπητή εφημερίδα του «Κασσιδιάρη».

Την ευκαιρία να επικοινωνήσω μέσα από τις στήλες σου με τους συμπατριώτες μας, μου την έδωσε ο συνεργάτης σου Παναγ. Ι. Μάνος που σε «προηγούμενο φύλλο» έγραψε τόσα όμορφα για την Ιερομνήμη και την αιμοδοσία, που έγινε για τα παιδιά με μεσογειακή αναιμία.

Κάνει και μια ερώτηση, όμως, ο κ. Μάνος: «Πόσο σημαντικό γεγονός είναι οι 35 φιάλες αίμα που συγκεντρώθηκαν στη Γερονιά... και πόσο αίμα μαζεύουν τα δύο κινητά συνεργεία που κάθε μέρα γυρίζουν την Αθήνα;».

Μια ερώτηση που ανοίγει ένα μεγάλο κεφάλαιο της σύγχρονης εποχής μας, με προεκτάσεις καυτές σε επίπεδο πολιτικό, κοινωνικό, ιατρικό και θρησκευτικό.

Θα απαντήσω, σήμερα, στα στενά πλαίσια της ερώτησης και θα σου χρωστάω ένα μελλοντικό άρθρο για το θέμα «αιμοδοσία και προσφορά ζωής».

Συγκεντρώσαμε, λοιπόν, στην Ιερομνήμη 35 φιάλες αίμα. Τόσο θέλαμε και τόσο μαζέψαμε. Γιατί τα παιδιά με μεσογειακή αναιμία που μεταγγίζονται στο Νοσοκομείο Ιωαννίνων είναι 35! Θα μπορούσαμε να συγκεντρώσουμε πολύ περισσότερο, όμως ο στόχος μας ήταν συμβολικός και προτρεπτικός. Θελήσαμε να δώσουμε 20 μέρες ζωής στα παιδιά αυτά και το δώσαμε.

Όμως, αγαπητοί συμπατριώτες, τί αξία έχουν οι αριθμοί; Καμμία! Το αίμα είναι πολύτιμο αγαθό. Μιά σταγόνα, χαρίζει ζωή. Και το αίμα δεν παράγεται στα εργοστάσια, ούτε της Ανατολής ούτε της Δύσης. Το αίμα θγαίνει από τις φλέβες των ανθρώπων είτε είναι Λευκοί, είτε είναι Μαύροι. Και τί σημασία έχει αν τα συνεργεία της Αθήνας συγκεντρώνουν 5 ή 10 φιάλες ή και καθόλου; Κι αν ηγαίνουν σε νησιά και τα έξοδα αποστολής είναι αρκετές χιλιάδες δραχμές και γυρίζουν με ελάχιστες φιάλες, τί σημασία έχει; Καμμία!

Σημασία έχει, να καταλάβει ο καθένας μας ότι το να δώσει αίμα σήμερα για κάποιον άλλο άνθρωπο, είναι σαν να το δίνει για τον εαυτό του αύριο! Γιατί αν η αιμοδοσία γίνει συνηθισμένη πράξη, κάποιος άλλος αύριο θα δώσει για μένα που θα το έχω ανάγκη.

Οι Γερονιάτες, λοιπόν, είναι υπερήφανοι και ηθικά ικανοποιημένοι, όχι γιατί με την πράξη τους «έωσαν την κατάσταση», αλλά γιατί έβαλαν το θεμέλιο λίθο της Πανεπιστημιακής και κατ' επέκταση Παγκόσμιας Αδελφωσύνης.

Το Δ. Σ. της Αδελφότητας Ιερομνήμης στην τελευταία προεκλογική συνεδρία της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδας έκανε μια πρόταση: Να γίνει Πανεπιστημιακή Τράπεζα Αίματος. Και έδωσε μια υπόσχεση: να βοηθήσει με όλες τις δυνάμεις της για την υλοποίησή της.

Έγινε η αρχή! Ας βοηθήσουν, λοιπόν, όλες οι Αδελφότητες ΝΑ ΜΗΝ ΠΕΘΑΝΕΙ ΟΥΤΕ ΠΝΑΣ ΣΥΜΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΠΟ ΕΛΕΙΨΗ ΑΙΜΑΤΟΣ.

ΣΠΥΡΟΣ ΧΡ. ΜΑΖΑΝΗΣ
ΠΑΙΔΙΑΤΡΟΣ
ΤΗΛΕΦΩΝΟ: 65.15.905

ΑΠΟ ΤΟ ΚΟΨΙΜΟ ΤΗΣ ΠΙΤΤΑΣ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΛΙΘΙΝΟΥ

Το Σάββατο 3 Πενάρη το απόγευμα η Αδελφότητα του Λιθινο έκοψε την πίττα της σε αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας Ελλάδας παρουσία των μελών της που ήταν εντυπωσιακή σε προσέλευση.

Τα μικρά παιδιά και η νεολαία της για άλλη μια φορά πρωτοστάτησαν σ' αυτή την εκδήλωση. Μια εκδήλωση που είναι αφιερωμένη στα νιάτα και που δικαιολογημένα την χάρηκαν γιατί συμμετείχαν δημιουργικά στην γνωστή Λιθινώτικη αμύδια, προς μεγάλη ικανοποίηση των παρευρισκόμενων.

Τα κάλαντα, ο Καραγκιόζης, το κουκλοθέατρο, τα δώρα και τα γλυκίσματα πλούτησαν κατά τον καλύτερο τρόπο την εκδήλωση μαζί με τους καλεσμένους.

ΝΕΟ Δ. ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΚΟΥΚΛΙΩΤΩΝ

Στις 14 Δεκεμβρίου 1986 και στην αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συνομοσπονδίας έγινε αρχαιρεσιακή Συνέλευση της Αδελφότητας Κουκλιωτών για την ανάδειξη νέου Διοικ. Συμβουλίου.

Εκλέχτηκαν οι: Πρόεδρος, ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ — Αντ' όρος, ΝΑΠΟΛΕΩΝ ΜΟΥΚΑΣ, Γεν. Γραμ., ΑΓΓΕΛΙΚΗ ΡΑΠΤΗ — Ταμίας, ΧΡΗΣΤΟΣ ΖΑΦΕΙΡΗΣ και σύμβουλοι, ΘΩΜΑΣ ΤΟΛΗΣ, ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΝΤΙΝΟΣ, ΤΑΣΟΣ ΔΟΥΣΚΟΣ, ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΖΩΡΤΖΗΣ και ΒΑΣΙΛΗΣ ΚΑΡΑΛΑΜΠΟΥΣ.

Εμπρόσωποι της Αδελφότητας για την Πανεπιστημιακή Συνομοσπονδία εκλέχτηκαν οι:

ΦΑΝΗΣ ΣΤΕΡΓΙΟΥ, ΦΩΤΗΣ ΜΠΑΚΑΛΗΣ, ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ, ΚΑΛΥΨΟ ΚΑΝΤΖΙΑΠΗΡΗ και ΘΩΜΑΣ ΤΟΛΗΣ.

«ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ»

Γράφει ο ΠΑΝΑΓ. Ι. ΜΑΝΟΣ

Τα παλαιά κείμενα έπρεπε να δημοσιευτούν στο προηγούμενο φύλλο μας αλλά είχαν αναβληθεί λόγω πληρώσεως ύλης.

Δεν ξέρω τι θα πει τελικά στον ανήφορο της αγαπητής Ουρανίας, η κυρία Σάββα Τσιαμπούρη, για την άποψή του όσον αφορά το γάμο της. Εκείνο που έχω να πω εδώ όμως είναι ότι ο γάμος της Ουρανίας ήταν μια εξαίρεση παρένθεση μέσα σε κρίση το σκοτάδι που πλάκωνε τις ψυχές μας την εποχή εκείνη. Είναι αλήθεια ότι κι άλλοι γάμοι έγιναν στην κατοχή, όπως της Γερονιάς Κ. Λαυρέντζου με τον Χρ. Ζέρη και Λαυρέντζο και βασάλτισαν τις ψυχές μας, της Ουρανίας και του Σάββα όμως ήταν σωστός γάμος, αφού ήταν και ελεύθερος.

Ο χορός γίνονταν στα Τσαμπράκια, λίγο πιο πέρα από το σπίτι της Θανάς μου της Βαγγ. γαλίας Τσιαμπούρη και κάτω από τα αμπιά της Ουρανίας Μητσού Αγγελί, της νύμφης.

Πριν βασάλτσει ο ήλιος, ή πριν νυχτώσει, στον Αη Δημήτρη φάνησαν ακάτρες. Γρήγορα μαθεύτηκε ότι ήταν ένα καινούργιο σώμα ανταρτών με αρχηγό τον Καπετάν Πετρίτη.

Ο καπετάν Πετρίτης είχε τη φήμη αληθινού καπετάνιου, γαιώτο και φορλέντι του γάμου κινδύνευε να σταματήσει.

Ο Μητροπολίτης όμως ο πατέρας του γαμπρού, δεν τόλμα εύκολα κάτω.

Όχι μόνο δεν σταμάτησε ο γάμος και ο χορός, αλλά φάνηκε πως μόλις άρχισε. Ο Πετρίτης σε λίγο κούκλωνε το χωριό. Ο ήλιος, φορώντας τα αχρυσόσμινα πέπλητά του, με μια ομάδα ανταρτών ήρθε στο γάμο και πιάστηκε στο χορό. Στους ακάτρες που μπήκαν στον χορό και χόρεψαν, ήταν κι ένας από τους αδελφούς Σκεύη από το Λιά.

Δεν είναι μονάχα τα όσα επεχείρησα να ιχνογραφώ παραπάνω, όπως και ο γάμος της Θεάς σου, που μούρθαν πάλι στη μνήμη μου με το σημείο σου αγαπητέ Βαγγέλη.

Ας μου επιτραπεί να γράψω μια ροζηδόνα ιστορούλα γύρω από την εποχή εκείνη αφού πιστεύω πως θα σου αρέσει.

Η ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΩΝ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας μας πραγματοποιεί την ετήσια χοροεσπερίδα στις 28-2-87 ημέρα Σάββατο από ώρα 9 το βράδυ στην καμαρή ταβέρνα ΠΑΝΤΑΡΟΣΑ, 205 χιλιόμετρα Λακων. Πάρνηθος.

Προκαλούμε τα μέλη και φίλους μας να παρευρεθούν με την υπόσχεση πως θα περάσουν μια όμορφη Πανεπιστημιακή βραδιά.

Πληροφορίες: Παναγ. Μπουρλάκης τηλ. 9706.241. Επ' αμείβης του Δ.Σ. της Αδελφότητας

στεύω πως δεν είναι άσχετη. Την εποχή εκείνη ο εκδότης μας ήταν μικρό και αδαφισσα. Δεν έδωσαν νουά ή νουά να τον διαφύσει.

Οι νοοί του σπιτιού μας, που είναι η οικογένεια του ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΘΕΜΕΛΗ, έλειπαν στη ξενιτιά. Στο χωριό δεν βρέκαμε νουά ή νουά να διαφύσει το αδαφισσα. Οι κληνοί που μας απειλούσαν καθημερινά ήταν με γάλο. Το μωρό, σύμφωνα με τη Χριστιανική αντίληψη για ζωή και θάνατο, ΕΠΡΕΠΕ να διαφύσει.

Η Μάνα μας, απεγνωσμένη, δεν άφησε πόρτα που να μη τη χτυπήσει ζητώντας νουά ή νουά. Άδικοι κόπος όμως. Κανένας δεν δέχονταν να κάνει το μυστήριο. Και ξέρεις γιατί; Γιατί δεν υπήρχε λάδι και σαπούνι που ο αγαθός και αειφάνης Παιναριστάς τα θεωρούσε απαραίτητα για το μυστήριο.

Ένα πρωί κι ενώ η απειλία της Μάνας μας ήταν στο καυκάριο, η αειφάνης γιαγιά σου, η Μητρούσα Αγγελί μας είπε ότι κάπου θόρετε λίγο σαπούνι και ότι εκείνη θα βάφει το μωρό.

Με μεγάλη χαρά ετοιμάστηκαν όλα για την βάφισή.

Αδελφισσα όμως! Μια ή δύο μέρες πριν από τα (Συνέχεια στη σελ. 2)

Η ΑΠΟΚΡΗΑΤΙΚΗ ΧΟΡΕΣΠΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΥ

Με έντονο ενδιαφέρον αναμένεται η αποκριάτικη χοροεσπερίδα της Αδελφότητας Δεσποτικής που θα πραγματοποιηθεί στις 21 Φεβρουαρίου, ημέρα Σάββατο και ώρα 8 μμ. στο κομινό κέντρο Ηπειρωτικού Σαλόνι (Λεωφόρος Βουλιαγμένης 370).

Από πλευράς Συλλόγου έχουν ληφθεί όλα τα κατάλληλα μέτρα για την επιτυχία της εκδήλωσης. Τους παρευρισκόμενους θα ψυχαγωγήσει το συγκρότημα των Δημήτρη Βάρη, Αλέκου Κόνστα και Γιώργου Βρακά. Για περισσότερες πληροφορίες και για κρατήσεις θέσεων οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να απευθύνονται στα μέλη του Δ.Σ. της Αδελφότητας.

ΤΟ ΝΕΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΟΥ ΕΚΚΛΗΣΙΟΧΟΡΙΟΥ

Κατά τις Κοινοτικές εκλογές του περασμένου Οκτωβρίου πρόεδρος εκλέχτηκε ο Αναστάσιος Σιούλας του Γεωργίου. Το Κοινοτικό συμβούλιο συγκροτήθηκε σε σώμα να εξελέξει αντιπρόεδρο τον Χρ. Νέστακα.

Υπόλοιποι Κοινοτικοί Σύμβουλοι εκλέχτηκαν οι: ΑΝΔΡ. Μπούλης, Αικατερίνη Μαντζου, ΣΩ. Χριστόδουλος, Ζήσης Κέμος, Αθανάσιος Σιούλας και Ευάγγ. Μπούκος.

ΤΟ "ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ"

(Συνέχεια από τη σελ. 1)

μυστήριο η γιαγιά σου ακύρωνε την αρχική της επιθυμία, γιατί κάποιος πονηρός είχε φάει το λίγο σαπουνί που ήταν για τη βάφτιση. Έπειτα και από αυτή την αυχία το τυχερό μας ήρθε πάλι από τα Μανάνια. Η πεντάμερη Παναγία, κόρη του, μπάρμπα Τάσου Πέτρου Μάνου, η Κυρία Νικολάου Κίρκου από το Δεσποτινικό — έγινε η νοιά που εχόστη και αδερφού μου Ευάγγελου.

Και για να λένουμε για τώρα με τις αναμνήσεις από την παιδική, άκουγε Βαγγέλη και κάτι ακόμα, αλλά για το Νουστάτιο. Έτσι για να μην χάνει το σμύρνο της συζήτησης.

Στα χωριά μας, ύστερα από τη βάφτιση, όπως είναι γνωστό, γίνονταν το απαρχαιωμένο φαγοπότι.

Προσεκτικώς, απαραιτήτως, έπρεπε να είναι και η μηλιά που ξεγένησε το μικρό. Εμείς όμως τραπέζι δεν κάναμε. Ούτε χόρτα δεν είχαμε εκκενή την Κυριακή.

Μαζή δε, ήταν η αείμνηστη γιαγιά σου, η γερνίσια Αντωνόβια Νούση.

Κι άλλη φορά έγραφα για τη γιαγιά σου. Για την ηρωική της στάση όταν κάψανε οι Γερμανοί το χωριό. Δεν είναι όμως μόνο αυτά. Είναι πολλές οι αφορμές που μπορεί να γράψει κανείς για ανθρώπους όπως ήταν η γιαγιά σου. Η γερνίσια ήξερε την κατάσταση μας, καλύτερα από κάθε άλλον.

Την ημέρα της βάφτισης λοιπόν, για να θυλάει την Μάνα μας από την δισταλκή θέση, που ήταν πράγματι, εξ εκτός της φοβερής ανέχειας μας ήρθε ναρς στο σπίτι, είπε και έδωσε τις αναμνημένες ευχές της σαν ΜΑΜΗ και ναρς απεχόρησε.

Η Μάνα μας την ξέδραλε έως έξω από τη «λάσση» και με δάκρυα, της φίλαγε τα χέρια. Η «λάσση» Αντωνόβια, άλλωστε λυστηρή και άλλοτε γλυκιά σαν μέλι, πήρε την κατηγόρα χουπάντα με το αγριονεροσάνιο μπασιούκι, της τα χαλίκια της σφιχτάς μας.

■

Τον ταχυδρομικό διανομέα της περιοχής μας, τον ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ αποθανόντα σε φωτογραφικός φακός του «ΠΑΛΜΟΥ».

Ο κ. Οικονόμος, συνεχιστής ενός τόσο σπουδαίου επαγγέλματος (του ταχυδρομίου) για τα χωριά μας, πρέπει να είναι πάρα πολύ καλός γιατί μολιόνότι δεν τον γλύφισα, εν τούτοις άκουσα πολύ ωραία λόγια για αυτόν.

Εμείς στο άκουσμά του και στο πρόσωπό του, είναι αδύνατο να μη θυμηθούμε τον αξέχαστο μπάρμπα Κώστα Κράβαρη ο οποίος με το άσπρο αλόγο του άφησε εποχή στην περιοχή μας.

Όταν έρχονταν ο ταχυδρόμος γέμισε το χωριό χαρά και κίνηση. Από τη στιγμή που θαρρούσε την θρυλική τρομπέτα του, έως την στιγμή που θ' άρχιζε το μορσάκι των επιστολών, ήταν υψωτό πανηγύρι. Και ο μπάρμπα Κώστας με υπμονή και πολύ καλόννη, αφού κατευθύνονταν σ' ένα από τα μπαζούκια του χωριού μας, του Γιώργου Ζέκη, του Αλέκου ή του Μήτσου Λαυρέντζου άρχιζε ιερπελεσιότα. Πρώτα τα «γράμματα» και στο τέλος οι επιταγές. Εκείνη τα θυματοργικά μικρά ροζαλιά χαρτόνια που γέμιζαν το σπίτι χαρά κι ελπίδα.

Είναι πολλά τα περιστατικά και πολύ περισσότερα τα συναισθήματα που έχω στη ψυχή μου από τον καιρό που ο Ταχυδρόμος ήταν η ζωή μας, που δεν γράφονται εύκολα.

Θα προσπαθώ όμως όταν μου δίνεται η ευκαιρία να περιγρά-

φω κι από κάτω, αν και θα τότε-λα πάρα πολύ για τον «Ταχυδρόμο» γενικά και για τον αείμνηστο ΚΩΣΤΑ ΚΡΑΒΑΡΗ ειδικότερα, να μπορούσαμε να παρουσιάσουμε κάτι πιο επιπερισσώ και πλατύτατο.

Δεν νομίζω ότι είναι υπερβολή η συχνή αναφορά στους όργανο-παίχτες μας και το ρόλο που παίζουν στην κοινωνία μας. Την σημερινή κοινωνία των μεταπολεμικών Ελλήνων που αγωνίζονται να κρατήσουν κάτι από τις παραδόσεις τους, τα ήθη και τα έθιμά τους. Κι όταν μάλιστα πρόκειται για τον Τάσο Χαλκιά τότε νομίζω ότι ασφαλώς δεν είναι υπερβολή. Μόνο που όταν γίνεται λόγος για τον Τάσο Χαλκιά δικαιολογημένα σκέφτεσαι Χαλκιαδές.

Αναβάλλοντας λοιπόν το ωραίο σημείωμα του Μάνου Κιακιάδη για το βιβλίο του Α. Χρονόπουλου για τον Τάσο Χαλκιά, θυμήθηκα κι άλλον ένα άξιο μνημής κλαρινίστα, τον αείμνηστο ΒΑΣΙΛΗ ΚΑΤΣΑΜΟΥΔΗ από τη Βελσάτσα.

Ο Βασίλης Κατσαμούδης, μεγαλύτερος αδελφός του Κώστα Κατσαμούδη, απεθάνη στο Βερολίνο πενήντα έξι ετών το 1940 από βομβαρδισμό Ιταλικών αεροπλάνων που τον βρήκαν να παίζει άρρωστο και ανήμπορο να προστηταιται. Ο Βασίλης Κατσαμούδης σπουδούχησε αρκαλιά με το κλαρίνο του και περιτρυγισμένος από Κοσολιανίτες φίλους και συμπολιτιστές του.

Με την ευκαιρία αυτή αποσπώντας φόρο τιμής σ' έναν άξιο καλλιτέχνη και ήρωα πατριώτη μας, επιτρέψτε μου να σας περιγράψω κάτι από τη ζωή του σε κωλύεις στιγμές στο χωριό μας.

Δεν θυμάμαι αν ήταν γάμος ή πανηγύρι. Ο χορός ήταν στο μαρσούρι. Ένας χορός σιωπής σπαλτήραρος. Κάλαγε ο κόσμος από τα τραγούδια και τις ντουφεκιές. Τα όργανα στη μέση θαιούσαν ασταμάτητα.

Σαφηνικά, ο Βασίλης παρατάει το κλαρίνο στη θέση του, κάμνει νόημα στο δεύτερο κλαρίνο της κομπανίας, που ήταν ο αδελφός του ο Κώστας, να συνεχίσει εκείνος και ο μαρσάκιος οργάνοπαίχτης σηκώνεται στο χορό. Το τι έγινε δεν λέγεται. Θυμάμαι τον νεαρότατο Βασίλη να λιανοκινείται και να λυμένο ζωνάρι της μέσης του να διαγράφει κύκλους και σχήματα ανάλογους με τα πατάκια του χορευτή.

Ο Κώστας, συγγενημένος και υπερήφανος για τον αδερφό του, στήριξε την καμπάνια και συνέδεσαν τον κατωπληκτικό χορό.

Θυρώ πως ήταν το τελευταίο γλέντι του Βασίλη Κατσαμούδη στην Κοσλίουνη.

Η παραπάνω ιστοριοδίη πρέπει να γίνει πριν το 1950 στην Φρεατιδα του Πειραιά. Ποτάζιζε τη γιορτή του Θεού μου Σωτήρη Κοιμήτη στις 6 Αυγούστου. Γιορτή, τραπέζι, και τραγούδι, από βραδιά και πύρκαγε για το πρωί της άλλης μέρας. Κάπου μετά τα μεσάνυχτα χτύπησε η πόρτα, και πριν ακόμα καταλάβουμε τι γίνεται οι Χαλκιαδές έμπαιναν παίζοντας την περίφημη πατινέδα της «νύφης».

Ήταν σε «δουλειά» κι αφού τελείωσαν νωρίς ήρθαν να πουν χρόνια πολλά σε αγαπημένο φίλο, με τον τρόπο τους βέβαια.

Αυτοί είναι οι ΧΑΛΚΙΑΔΕΣ.

ΣΤΗΝ ΜΑΝΑ ΜΟΥ
ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Ι. ΜΑΝΟΥ

Αίψωσες τις φτερούγες σου
Αετίνα του Κασιδιάρη
Δεν θα μας αγναντεύεις πια
Απ' το ψηλό λιθάρι

Δεν θ' ακούς ν' αχολογών
Φράζα, Γράβα, Τσέρα
Δεν θ' ακούς αστραπόδρομο
Την συνεφιά στην Στέρια

Δεν θ' ακούς τις πέριδες
Να κελαιθάν στα πλάγια
Δεν θ' ακούς μεσάνυχτα
Να σκούζει κουκουλότρυα

Δεν θ' ακούς στον Γύδαρη
Τις τριλιές απ' την γαλιάντρα
Δεν θ' ακούς το σούρουπο
Τον γαϊώνη στα πουρνάρια

Δεν θ' ακούς στην εκκλησιά
Τον χτύπο απ' την καμπάνα
Δεν θα ιδείς το ρόδιμα
Απ' τον ήλιο στην Μουργκάνα

Δεν θα καθίσεις στην σκά
Μπρος στο μικρό σπίτι
Δεν θ' αναβήσκεις ο καπνός
Απ' το δικό σου τζάκι

Με ξεπερόδισες μικρόν
Εδώ και μισό αιώνα
Μούδωσες για φυλαχτό
Της Παναγίας Ευκάντα

Τώρα μας έφυγες Εσθ
Χωρίς γυρισμού ελπίδα
Κι είναι ο χωριάς αυτός
Φαρμακερή λεπίδα

Μέθυσε στο Σαμαπέτημα
Δίχως μέτρο στο χέρι
Πούες πήγε για καζάντημα
Στου Ιδούσανα τα μέρη

Κέρδερε μην την αλλοήσεις
Σαν θέλει να γυρίσει
Πούας Μάνας η αγάπη της
Για τα παιδιά έχει σόδασι

Δεκέμβριος 1986

Γιώργος Γιάν. Μάνος

ΣΗΜΕΙΩΣΗ:

Παρακαλώ την αγαπητή Συμπαιχτή Εταιρεία της εφημερίδας όπως δημοσιεύσει το παραπάνω ποίημα εάν το κρίνει κατάλληλο. Δεν είναι τίποτε άλλο από ένα νόημα της ψυχής μου σαν τον κατακουμένο τέχνη-στη γαϊάτο νερό που τον φλογίζει η φωτιά κάτω από την πυροστιά. Αν λοιπόν αυτό το νόημα είναι για μένα, η αγάπη που γράφω είναι κυρίως για τους νέους που αγνοούν και για τους παλαιότερους που νοσταλγούν. Ότι νομίζετε πράξετε.

Σ.Σ. Έχουμε τονίσει και μας δίνεται γι' άλλη μια φορά η ευκαιρία να γράψουμε ότι ο ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ προσορρίζει τις στήλες του για όποιον θέλει να γράψει και να εκφραστεί. Δεν κρίνουμε τα κείμενα και ούτε κυρώς τα λογοκρίνουμε. Εξαιρέση γίνεται, και θα γίνεται, για τα κείμενα που μέσω αυτών οι συντάκτες παίρνουν πολιτικές θέσεις. Ως εκ τούτου δεν θα ήταν δυνατόν να θεωρήσουμε το παραπάνω ποίημα ακατάλληλο τόσο μέλλον που είναι αρειωμένο στην Μάνα.

Λόγω όμως πληθώρας ύλης θ' αφήσουμε την ανάλυση για το προσεχές φύλλο. Και η ανάλυση αφορά τις φράσεις: «ΨΗΛΟ ΛΙΘΑΡΙ», «Η ΑΧΟΛΟΓΙΑ», «ΤΟ ΡΟΔΙΜΑ ΣΤΗΝ ΜΟΥΡΓΚΑΝΑ», «ΜΕΙΛΑΜΕ ΣΤΟ ΣΚΑΠΕΤΗΜΑ ΔΙΧΩΣ ΚΕΔΡΟ ΣΤΟ ΧΕΡΙ».

ΜΑΡΙΝΑ Θ. ΜΠΟΥΓΙΑ

ΦΥΣΙΚΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ
Διπλωματούχος Αν. Ινστιτούτου
Πατρ. Σπυριδών
ΣΟΦΙΑΣ — ΒΟΥΛΓΑΡΙΑΣ
Οικία: ΑΓ. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ 176
185 44 ΠΕΙΡΑΙΑΣ
ΤΗΛ. 46.16.080

ΓΕΝΝΗΣΕΙΣ

— Στις 24 Σεπτεμβρίου 1986 η Ευγενία σκ. Πάννη Δαυμάργου (εγγονή Αναστασίας Λαυρέντζου) γέννησε αγόρα. Το ξέ-γος περιμένει με ιδημονία την ημέρα της Αγίας Παρασκευής για να πάνε το νεογέννητο στην εκκλησία της Αετόπετρας όπου το έχουν τάξει.

— Στις 4 Δεκεμβρίου 1986 η κ. Κατερίνη Θεοδοσία (Θυγατέ-ρα του Μιχάλη και Σοφίας Γορ-δάνη το γένος Νικολάου Λώλη) γέννησε κοριτσάκι.

Ευχόμαστε στους γονείς να τους ζήσουν.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

— Στις 28 Δεκεμβρίου 1986 και στον Μητροπολιτικό Ναό Ν. Σμύρνης (Αγία Φωτεινή), βαπτίστηκε το αγόρα του ξέ-γος Νίκου και Άλκας Κιακιάδη. Νονιά ήταν ο Δεσποτινίτης Α-πάστολος Ταμπούρης και η κό-ρη του Βάσω οι οποίοι χάρισαν στο νεοφωτισμένο το όνομα ΤΡΙ-ΦΩΝ.

Ευχόμαστε στους αγαπητούς γονείς καθώς και στους ανήθο-χους να τους ζήσει.

ΓΑΜΟΙ

— Την Κυριακή 11 Ιανουαρίου 1987 και στην εκκλησία Αγίου Χαράλδμπους (Δίσια) έ-γιναν οι γάμοι του Πέτρου Κον-τόπουλου και της Βασιλικής Α-πόστο. Τσακάλρα (Από το Δεσπο-τινικό). Στον γάμο παραβρέθηκαν πολλοί φίλοι, συγγενείς και Δε-σποτινίτες.

Ευχόμαστε στο παραπάνω ζευγάρι να ζήσει ευτυχισμένο.

ΘΑΝΑΤΟΙ

— Στις 16 Δεκεμβρίου 1986 πέθανε ο Παναγιώτης Καπα-καλίδης πεθερός του Αετοπετρίτη Σταύρου Μάνου.

— Στις 6 Ιανουαρίου 1987, πέθανε στα Ιωάννινα ο Κώστας Μπάτσος. Ο αείμνηστος ήταν Α-ετοπετρίτης και διέμενε στο Φω-τεινό. Η κηδεία του έγινε την ε-πομένη στην Αετόπετρα.

— Στις 28 Δεκεμβρίου πέθα-νε στην Αθήνα η Κατερίνα Χαϊ-καλή (Περωνήμη) 18 χρονών. Η κηδεία της έγινε την επομέ-νη.

— Στις 9 Ιανουαρίου 1987 πέθανε στην Αθήνα ο Παντελής Σιώζος (Περωνήμη) περίπου 70 χρονών. Η κηδεία του έγινε την επομένη.

— Στις 10 Ιανουαρίου 1987 πέθανε στην Αθήνα ο Αθανάσι-ος Σωτηρίου (Περωνήμη) 42 χρονών. Η κηδεία του έγινε την επομένη.

— Στις 7 Ιανουαρίου (περί-που) 1987 πέθανε ο Βασίλης Λαυρέντζος (Αετοπετρίτης), α-δελφός του Αναστασίου Λαυρέν-τζου.

Συλλυπηθεία τους οικείους των αειμνήστων.

ΔΩΡΕΑ ΣΕ ΜΝΗΜΗ

Οι κληρονόμοι ΑΝΤΩΝΙΟΥ και ΦΩΤΕΙΝΗΣ ΝΟΥΣΗ δι-νουν μέσω της εφημερίδας μας στην Αδελφότητα Αετόπετρας το παθόν των 10.000 δραχ. σε μνη-μνη τους και με την παράκληση να διατεθούν για τους σκοπούς της Αδελφότητας.

Ήδη τα χρήματα τα παρα-δόσαμε στην ταμία κ. Αλεξάν-δρα Μερσινά με αριθμό αποδεί-ως 7287/16.1.1987.

ΠΟΥΛΑΜΑΝ 45 ΘΕΣΣΩΝ
Για ταξείδια — εκδρομές
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΚΟΒΑΡΟΣ
Θράκης 38, Τηλ. 26.36.708
ΑΓΙΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΝΕΑ ΔΙΟΣΤΑ

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

ΚΑΤΕΡΙΝΑ ΜΑΝΟΥ

Βαρύς ο φόρος του χωριού μας τον τελευταίο καιρό. Η πα-λιά φρουρά της Αετόπετρας, α-ναχωρεί σιγά-σιγά εκεί στον α-λγινό και ατέρμονα κώπο της αιωνιότητας διαδικόντας όποι-όλοι οι άνθρωποι μια θέση ανά-μεσα των επιγίων έργων τους. Κά-πως έτσι μας έφυγε και η Θεά Κατερίνα, η κόκκι Κατερίνα ό-πως την έλεγαν όλοι. Δεν χρει-όταν σιγά-σιγά. Απλώς λέμε δυο λόγια σαν ένα μικρό ευλαδικό μνημόσυνο στη μνήμη της. Η Θεά Κατερίνα υπήρξε κι' αυτή μια αγροκίστρια, όπως όλες οι Η-πειρώτισσες μάνες. Από πολλά χρόνια είχε την αυχία να χά-σει το σύνταγμά της, κι' έμεινε ο-λομένη σε άσχημες καταστά-σεις με πέντε ορφανά. Γονάτισε για λίγο, αλλά ξανασηρθώθηκε κι άρχισε την πάλη για να ανα-στήσει το παιδιά της και να ο-δηγήσει στον τίμο δρόμο, για την παραπέρα ζωή τους. Και το πέτυχε. Ένοιωσε μέσα της, την ηθική ικανοποίηση ότι έκανε το καθήκον της. Τα καμάρισε, για-τί αξιόθυρε να τα δει όλα άρι-

στα αποκαταστημένα από πάσης πλευράς. Η κόκκι Κατερίνα της σφιχτής θα μείνει στη μνήμη ό-λων μας, γιατί ήταν ένας καλός άνθρωπος με έμμετα ευγενικά αισθήματα. Γι' αυτό είχε την ερτίμηση και το σεβασμό των χωριανών, και όσοι την γνώρι-ζαν. Η ταφή της έγινε στο Γ' Νεκροταφείο Αθηνών όπου την ετάμησαν οι συγγενείς και φίλοι της οικογένειας. Δεν μπόρεσε όμως να πάει στο χωριό όπως τόσο και τόσο άλλοι... Εμά-στε όμως βέβαια πως πολύ σύν-τομα, τα παιδιά της θα ράνουν το κορμό της τάφο με λίγα δρο-σολούσινδα, απ' τις ηλιόλουστες πλαγιές του Κασιδιάρη. Και με τον καιρό τα κούκαλά της θα πάνα να αναπαυθούν στα Κοιμη-τήρια της Αγ. Παρασκευής. Ε-μείς οι συγγενείς συμπεριόμα-στε τον πόνο των παιδιών της καθώς και των αδερφών της Σωτήρη και Μαρίας. Ευχόμα-στε να είναι ελαφρό το χόμα της Αττικής που την σκέπασε.

ΘΑΝΑΣΗΣ Ν. ΚΙΑΚΙΑΔΗΣ
Απρίλιο 1987

ΝΕΟΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΕΣ

— Στις 18 Δεκεμβρίου 1986 ο Γιάννης Δαυμάργος (εγγονός του Αναστασίου Λαυρέντζου) πή-ρε το πτυχίο της Ανατάτης Σχο-λής Πολιτικών Επιστημών.

Συγχαίρουμε τον αγαπητό Α-ετοπετρίτη και του ευχόμαστε καλή σταδιοδρομία.

ΝΕΟΙ ΦΟΙΤΗΤΕΣ

— Κατά την διάρκεια των ει-σαγωγικών εξετάσεων του περα-σμένου φθινοπώρου επέτυχε στη Παιδαγωγική Ακαδημία Τρίπο-λης ο Πέτρος Τασούλης, εγγό-νός του Βασίλειου Σπύρου Ψυχρού.

Ευχόμαστε στον νέο φοιτητή καλή πρόοδο.

ΣΥΓΧΑΙΡΗΤΗΡΙΑ

— Τον Αγαπητό φίλο και συμπατριώτη Δημήτριο Θεοχ. Μάνο για την εκλογή του ως Αν-τιδημάρχου Ν. Λοσίων, ενός εκ των 10 μεγαλύτερων Δήμων, θερμά συγχαίρουμε και του ευ-χόμαστε καλή επιτυχία στο δι-σκολό έργο που ανέλαβε.

Κώστας Ζώτος—Δημ. Στεργίου
κ. α.

Γρηγόρης Τσαμπούρης

ΕΥΧΕΣ ΤΟΥ ΛΑΜΠΡΟΥ ΧΑΛΚΙΑ

Ο δημοφιλής Ηπειρώτης (Δε-σποτινίτης) τραγουδιστής ΛΑΜΠΡΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ εύχεται σε όλους τους συμπατριώτες ευ-τυχισμό το 1987. Ο αγαπητός μας ΛΑΜΠΡΟΣ ΧΑΛΚΙΑΣ παρουσιάζεται στο κέντρο ΣΚΑ-ΡΟΣ και έχει κυκλοφορήσει πά-ρα πολλές κασέτες με ηρώτα παραδοσιακά τραγούδια της πα-τρίδας μας.

ΕΠΙΣΤΡΟΦΕΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΔΩΝ

Με την ένδειξη «άγνωστος» ή «εσθνήσας» επιστράφησαν οι παρακάτω εφημερίδες:

Ιωάννης Σιώζος, Κρητικής Θεοσίου 83, 143 41 Ν. Φιλα-δέλφεια — Ευάγγελος Μούρτζος, Π.Π. Γερμανού 13, 143 42 Ν. Φιλαδέλφεια — Αρσ. Μπένης, Αγ. Φαυρού 14, 131 21 Ν. Λόδια — Γεώργιος Διαμάντης, Χέρδαν 63, 104 34 Αθήνα — Δημήτριος Ζώγος Νεάρχου 15, 163 41 Ηλιούπολη — Δημ. Ευ-αγγέλου, Δραγατσάνου 50, 185 45 Πειραιάς — Παναγ. Κα-κιάδη - Κοινοβουλευτική, Αστυρί-α 23, 173 41 Αγ. Δημήτριος — Θεόδωρος Λώλης Σαραντα-πόρος 2, 176 71 Καλλιθέα.

ΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΕΣ ΜΑΣ

Αθηνά Δημητρίου (Ν. Φάλη-ρο), Ιωάννης Μηλιώνης (Αθή-να), Νίκος Παπαδό (Αγ. Βαρ-θάρ), Πολύς Κολοβός (Πει-ραιάς), Αφού Κολοβούνη του Στέλιου (Ηλιούπολη), Στέλιος Κολοβούνης (Ν. Κόσμος), ο Κων/νος Φ. Φωτίου (Αχαρνές), Δημ. Σπανός (Πειραιάς), Ιωάν-νης Πετανός (Αιγάλεω), Ιω-άννης Φωτίου (Ηλιούπολη), Η-λίας Τζωρτζής (Βόρνας), Νί-κος Ψυχρούς (Ηλιούπολη), Σω-τήρης Λώλης (Αθήνα), Ελένη Πανταζή - Καλή (Νίκαια), Θε-όδωρος Βάτσος (Γαλλία), Χα-ράλμπος Ντέτσικας (Εκκλη-σιαστικός), Χρυσόδουλος Μάτς-ιος (Ιωάννινα), Δημήτριος Έ-ξαρκος (Αθήνα).

Λάβαμε τις συνδρομές σας και σας ευχαριστούμε.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΝΤΥΧΥΣΗ ΤΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑΣ

Αφού Κολοβούνη δρχ. 4.000
Δημήτρ. Σπανός δρχ. 2.000
Κων. Φ. Φωτίου δρχ. 1.000
Δημήτρ. Έξαρκος δρχ. 1.000
Χαράλ. Ντέτσικας δρχ. 500

Ευχαριστούμε πολύ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ 2ου ΧΡΟΝΟΥ

Κων/νος Φ. Φωτίου, Σπύρος Γκαζίκας (Αθήνα).

Σας ευχαριστούμε πολύ

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΟ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟ "Η ΟΡΑΙΑ ΗΠΕΙΡΟΣ"

Αναλαμβάνουμε εκδρομές και μεταφορές με πολυτελή πούλμαν για αλλοδαπούς και μέμονιμένα άτομα.

ΕΛΛΗΝΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ
ΓΙΑ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΕΣ
ΔΙΑΕΛΘΗΤΕΣ

Δ' ΑΝΤΗΣ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΥ

ΑΠΟΣΤΟΛΗΣ ΤΣΙΜΠΟΥΡΗΣ

Α π ά πο Δ ε σ π ο τ ι ν ι κ ό
Τηλ. 44.13.868 (Πέρανα Αστ.)
Ανετη και ασφαλής
διακίνηση
Ταχεία εξυπηρέτηση
Χαμηλές τιμές

ΓΑΡΑΓΛΗΚΑ —

ΚΑΛΟΡΙΦΕΡ

ΑΠΟ ΤΖΑΚΙΑ

ΒΑΓΓΕΛΗΣ Κ. ΑΓΓΕΛΗΣ

ΑΙΕΤΟΠΕΤΡΑ

Εξυπηρετεί ολόκληρη την περιοχή του Νομ. Ιωαννίνων
ΤΗΛ. 0658 - 22.328

Έσείς στείλατε
τή συνδρομή σας;

ΑΠΟ ΤΗΝ ΕΚΔΗΛΩΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΙΩΤΩΝ ΤΗΣ 23-11-'86

Όπως γράψαμε στο προηγούμενο φύλλο μας στις 23 Νοεμβρίου και στην αίθουσα της Πανεπιστημιακής Συναγωγής η Αδελφότητα Βασιλοπουλιωτών τίμησε τον κ. Γεώργιο Μπουρατζή για τις μέχρι σήμερα υπηρεσίες του στην Αδελφότητα καθώς και τους αφηγητές Χαρτίλο Μανούσο - Πρεβεζιάνο και Πάλο Σπ. Ζιάκα για τις υπηρεσίες που είχαν προσφέρει ο μαν

πρώτος στην Αδελφότητα ο δε δεύτερος στην Κοινότητα. Επίσης τιμήθηκε ο Κώστας Μπατσίης μέλος του Δ.Σ. της Πανεπιστημιακής του καλλιτεχνικής του προσφορά τόσο στην Αδελφότητα όσο και στον υπόλοιπο Πανεπιστημιακό χώρο. Από σήμερα παρουσιάζουμε τα τιμητικά άνωθεν αρχίζοντας από τον κ. Γεώργιο Μπουρατζή.

Η ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΓΙΑΝΝΗ ΖΙΑΚΑ

Αγαπητοί συγχωριανοί, συμπατριώτες αξιότιμοι, προσκαλημένοι εκπρόσωποι:

Αδελφότητων κ.κ.λ.

Σας καλωσορίζουμε και σας ευχαριστούμε που με την παρουσία σας τιμάτε και αμορφώνετε την αποφυγή μας εκδήλωση.

Είναι μια εκδήλωση ασυνήθιστη θα λέγαμε για το χώρο μας, αφιερωμένη στους ανθρώπους αυτούς, που μόνη ήταν στήλη μέσα από το Δ.Σ. της Αδελφότητας για να την διατηρήσουν και να την παραδώσουν σήμερα σε μας.

Φιλοδοξούμε να την καθιερώσουμε αλλά και να τιμηθούν όλα τα μέλη αυτής (ζωντανό και νεκρό), με την πάροδο των χρόνων.

Το Δ.Σ. έπρεπε σωστό να διαλέξει δύο πρόσωπα μαζί.

Σήμερα διαβάζουμε:

1) α) Τον επίτιμο πρόεδρο και ευεργέτη της Αδελφότητας Γεώργιο Παν. Μπουρατζή.

β) Τον αξιωματικό και επίτιμο πρόεδρο της Αδελφότητας Χαρίλο Μανούσο - Πρεβεζιάνο ή Μανούσο γιατί κατά γενική ομολογία ήταν οι άνθρωποι που πρόσφεραν στην Αδελφότητα πολλά.

2) Τον Πάλο Σπ. Ζιάκα, που επί σειρά ετών διατέλεσε πρόεδρος της Κοινότητάς μας και σημαντικός παράγοντας της γύρω περιοχής.

3) Τον χαροδοδιδάκαλο και φίλο της Αδελφότητάς μας Κώστα Μπατσίη για την μεγάλη του καλλιτεχνική συμβολή στις εκδηλώσεις της Αδελφότητάς μας, αλλά και του λοιπού Ηπειρωτικού χώρου.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝ. ΜΠΟΥΡΑΤΖΗΣ

Ο Γεώργιος Μπουρατζής γεννήθηκε το 1904 στο Βασιλόπουλο Ιωαννίνων και ανήκει στην οικογένεια του Παναγιώτη Αν. Μπουρατζή.

Πρωτότοκος γιός της οικογένειας το 1915 πέρνει το δρόμο της ξενιτειάς και στην πιο τρυφερή ηλικία των 11 χρόνων εγκαθίσταται κοντά στον πατέρα του που είχε αριστοποίηση και με τον οποίο έμεινε μέχρι το 1921.

Τελειώνει το δημοτικό σχολείο και τις γυμνασιακές σπουδές του στην Αθήνα και παράλληλα δουλεύοντας σαν τυπογράφος.

Το 1923 διορίστηκε κατόπιν διακήρυξης στο Υπουργείο Οικονομικών και ταυτόχρονα μπάκι στην Ανωτάτη Εμπορική Σχολή.

Το Μάρτιο 1924 κατατάσσεται ως κληρωτός στρατιώτης και το Σεπτέμβριο του ίδιου χρόνου μπάκι με διαγνώριση σε Στρατιωτική Σχολή και τον Σεπτέμβριο του 1925 ονομάζεται Έφεδρος Ανθυπολοχαγός.

Τον Οκτώβριο του 1926 μονιμοποιείται σαν ανθυποπλοίαρχος — το 1932 ανθυπολοχαγός — το 1936 υπολοχαγός και ος 1940 Λοχαγός. Πήρε μέρος στον πόλεμο της Αλβανίας σαν λοχαγός στην 111 Μεραρχία Πατρών (Παραλία τομέας) μέχρι το

1941 αλλά και θρήνησε στις πρώτες γραμμές της Εθνικής Ανστάσης. Τέσσερα χρόνια στο ΕΑΜ—ΕΛΛΑΣ θρόνος σαν Καπετάν Μανούσο και ψυχή της Εθνικής Ανστάσης του νομού Ηλείας.

Το 1948 μεταπελευθερωτικά αποστρατεύθηκε λόγω της συμμετοχής του στην Εθνική Αντίσταση εκπέμπει τον θαύμο του στην τάξη του στρατιώτη, φυλακίζεται και εξορίζεται στον Αγ. Στράτη και στην Μακρόνησο μέχρι το 1954. Έκτοτε εργάζεται σαν αρχιλογιστής σε ιδιωτική επιχείρηση μέχρι το 1967.

Το 1967—1969 στην χούντα συλλαμβάνεται και εξορίζεται στην Γιούρα και κηρύσσεται σαν λογιστής.

Το 1985 αναγνωρίζεται η Εθνική Αντίσταση (1941—1945) και αποκαταστάθηκε σαν αξιωματικός και παράλληλα προάχθηκε στο βαθμό του Συνταγματάρχη εν αποστρατεία με τον οποίο και συνταξιοδοτήθηκε.

Μέσα σ' αυτή την πολυτάραχη ζωή του που υπήρξε ταχιστής στον αγώνα του λαού μας για δημοκρατικές ελευθερίες, την εδραίωση της Πατριστασίας, την ηθική και της ευημερίας των λαών δεν ήταν δυνατόν να μην προσφέρει τον εαυτόν του στον Ηπειρωτικό χώρο που είναι ταχισμένος από παιδί.

Ο Γεώργιος Μπουρατζής υπήρξε ένας από τους ιδρυτές της Αδελφότητάς μας και διατέλεσε πρόεδρος της μέχρι το 1940 και από 20ετίας είναι επίτιμος πρόεδρος της.

Διατέλεσε επί σειρά ετών εκπρόσωπος της Αδελφότητάς μας στην Συναγωγή των Ελλήνων. Το 1977—1982 εκλέγεται μέλος του Δ.Σ. της και παράλληλα αρθρογραφεί σε περιοδικά και εφημερίδες όπως Πανθεογονία, Παλιός Αετός, Πάλιος του Κασσιδιάρη.

Υπήρξε πάντα ενεργό μέλος στο χώρο της Ηπειρωτικής πατριστασίας των αποδημένων συμπατριωτών του στην Αθήνα και ιδρυτικό μέλος της Παν. Συν. Ελλάδας.

Το 1984 διαβιβάζεται από την Παν. Συν. Ελλάδα με αναμνηστικό μετάλλιο για την δράση του στον Ηπειρωτικό χώρο.

Το 1986 τιμάται με αναμνηστικό μετάλλιο της Εθνικής Ανστάσης Κατοχής, της συμμετοχής του στον πόλεμο 1940—1941 και σαν αγωνιστής κατά της Δικτατορίας 1967—1974.

Ο Γ. Μπουρατζής χωρίς αμφιβολία είναι ένα αξιοπρεπές μέλος της Αδελφότητας αλλά και της χώρας μας, ένας άνθρωπος που ανέλαβε την ζωή του για την Ηπειρο για τα γράμμά της, τα περσιλά της και άλλων αλφειών της πατρίδας μας.

Η ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ

ΛΕΥΤΕΡΗ ΨΑΡΑ :

«Ο ΕΛΛΗΝΟΙΤΑΛΙΚΟΣ ΠΟΛΕΜΟΣ 1940 - 1941»

Τα πολυμερή γεγονότα του 1940—41, όπως τα είδε και τα λοχαγού Γ. Παπαβασιλόπουλου κ.κ.λ., για τους οποίους δίνονται σύντομες διηγήσεις.

Για να ακολουθήσει η αντανάκλαση και η απώθηση του εισβολέα στα ενδότερα της Αλβανίας. Εδώ παρακολουθούμε με τα μάτια του Λευτέρη Ψάρρα την ηρωική πορεία των στρατιωτών μας στα κακοτράχαλα βουνά μέσα στη θύρα, το χαλάζι και το χιόνι. Μια πορεία με τόσες αντιξοότητες. Εύστοχα εδώ ο συγγραφέας αποδίδει ευθύνες για ελλείψεις σε εφόδια και υλικό στο μεσαιωνικό καθεστώς. Σε άλλα σημεία κάνει λόγο για την υποδοχή του ελληνικού πληθυσμού της Β. Ηπείρου, αλλά και κάνει μαθήματα «φαναρισμίας» και αλλού μας κατατατίζει για τις δυσκολίες των νικητηρίων δολών πυροβολικού, που γίνονταν με

ταχυπαρρηχία Δ. Κωστάκη, του λοχαγού Γ. Παπαβασιλόπουλου κ.κ.λ., για τους οποίους δίνονται σύντομες διηγήσεις.

Για να ακολουθήσει η αντανάκλαση και η απώθηση του εισβολέα στα ενδότερα της Αλβανίας. Εδώ παρακολουθούμε με τα μάτια του Λευτέρη Ψάρρα την ηρωική πορεία των στρατιωτών μας στα κακοτράχαλα βουνά μέσα στη θύρα, το χαλάζι και το χιόνι. Μια πορεία με τόσες αντιξοότητες. Εύστοχα εδώ ο συγγραφέας αποδίδει ευθύνες για ελλείψεις σε εφόδια και υλικό στο μεσαιωνικό καθεστώς. Σε άλλα σημεία κάνει λόγο για την υποδοχή του ελληνικού πληθυσμού της Β. Ηπείρου, αλλά και κάνει μαθήματα «φαναρισμίας» και αλλού μας κατατατίζει για τις δυσκολίες των νικητηρίων δολών πυροβολικού, που γίνονταν με

Ο πρωτεργάτης της νίκης του Καλπακίου υποστράτηγος Χαράλαμπος Κατομήτρος, Διοικητής της VIII Μεραρχίας Ιωαννίνων.

γενικότερες πολιτικοστρατιωτικές εξελίξεις και η εικόνα των πραγματικών γίνονται πιο σύνθετη και ενδιαφέρουσα.

Συνκριπτική είναι η αφήγηση των πρώτων αψιμαχιών στην ελληνιστική μεθόριο και της άμυνας του Καλπακίου, που υπήρξε ο κυματισμός των επιθέσεων των ιταλικών αρχμάτων. Ο Λευτέρης Ψάρρας επιστρέφει από το μέτωπο των επιχειρήσεων στη Ζίτσα και γίνεται στις 2—11—40 ανώτατος μάραυρας της αερομαχίας που έληξε με το θάνατο του υπομηναγού Ιωάννη Σακελλάριου στο χωριό Κουρουνάδες (σήμερα τιμητικά Σακελλάριος).

Το βιβλίο παρουσιάζει ξεχωριστό ιστορικό ενδιαφέρον για την περιοχή μας. Ανάμεσα στα χωριά που πέρασε ο συγγραφέας αναφέρονται οι Κονιολί, το Μαζαράκι, ο Παρακιάλαμος, το Μανουράκι, το Δελβί, η Γερανιμή (μετά την κατάρρευση του 1941) κ.α.

Αξιοπρόσεχτα είναι και τα στοιχεία που στην αξιολογική σύγκριση της μάχης του Καλπακίου με εκείνη της Πίνδου. Σωστά — κατά τη γνώμη μας — δίνεται το προβάδισμα στην πρώτη και εκθείαζεται η προσωπικότητα του αρχιμαρτύρου της νίκης στρατηγού Χαράλαμπος Κατομήτρος Δ' της ηπειρωτικής VIII Μεραρχίας και τονίζονται η συμβολή και άλλων αξιωματικών, όπως του θρυλικού

απέρτα, νερά ή λαδοφάναρα.

Όμως η κατάληψη της Θεσσαλονίκης από τους Γερμανούς τον Απρίλιο του 1941 θα σημάνει το τέλος της μεγάλης εποποιίας. Ο συγγραφέας απαντά από τις τάξεις του στρατεύματος στο Μεσολόγγι και επιστρέφει στην Αθήνα.

Τα έργα του Λευτέρη Ψάρρα πέρα από την όποια υποκριτική αξία διακρίνονται για το ήθος και την ανθρωπιά. Χωρίς να αποδυναμώνει τον πατριωτικό τόνο, βλέπει με συμπάθεια και τον ανόητο που τον έφριξε στη διάρκεια του πολέμου ένας παράφορος μόνος. Η κρατική στα γυγόνια γίνεται χωρίς προκαταλήψεις, η αναφορά σε πρόσωπα με ευγένεια και κάποτε με συγκρατημένη στις ανθρώπινες αδυναμίες. Ο ίδιος ο συγγραφέας τιμήθηκε και με μετάλλιο — έχει την ψυχολογία του εφέδρου που κάνει το καθήκον του. Η γλώσσα είναι γλυκύη και το βιβλίο διαβάζεται άνετα και με ενδιαφέρον. Αξίζει να μελετηθεί με προσοχή και ιδιαίτερα από τους Ηπειρώτες, μιας και στην περιοχή μας διαδραματίστηκαν τα περισσότερα από αυτά τα σπουδαία γεγονότα. Όσο ενδιαφέρονται για την απελευθέρωση του βιβλίου μπορούν να απευθύνονται στο συγγραφέα (Ατλάντες 20—22, Π. Φώληρο, τηλ. 98.22.168).

ΝΙΚΟΣ ΚΑΚΑΓΔΗΣ

Το ιστορικό της Αδελφότητας Βασιλοπουλιωτών Ηπείρου

Του Παναγιώτη Δ. Μπουρατζή

Γ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ 1965 - 1984

(Συνέχεια από το προηγούμενο).

Από το 1965 και μετά, αρχίζοντας με μια νέα περίοδο πλούσιας δράσης της Αδελφότητας, με την ανάδειξη νέων παιδιών στη Διοικητική Συμβούλια που με πρόεδρους αξίους όπως ο υπουργός μας Γεώργιος Π. Μωρατζής, Γεώργιος Χ. Πρεβεζιάνος, Ευάγγελος Γ. Μάντζιας, Παναγιώτης Δ. Μπουρατζής, Ιωάννης Π. Ζιάκας κ.κ.λ. και με δραστηρίκα μέλη όπως ο Θεοφάνης Δ. Ψύχας, Μαριάνθη Φ. Κοκκίνο, Νίκος Ι. Παπάς, Βασίλης Μ. Μαυρίδης, Βενετία Κ. Ψύχα, Βασίλης Κ. Μπουρατζής κ.κ.λ. ανέλαβαν την σωστή και συνεχίζονται μέχρι και σήμερα την δράση της κατά πρόπο ζήλητος και αξιοπρέπειας.

Αναλαμβάνει πρωτοβουλία για ίδρυση Ομοσπονδίας στην περιοχή 'Ανω Καλαμά που δυστυχώς δεν καρποφορεί. Ενισχύει την Κοινότητα για την κατασκευή της στέγης της πλατείας και για την έγκριση στο Γνωστόν και της πλατείας. Δραστηριοποιείται για την ηλεκτροφόρηση και τηλεφωνική σύνδεση του χωριού που τελικά μετά από συνεχείς προσπάθειες πραγματοποιούνται αλλά όχι και της ύδρευσης. Στέλνει χρήματα κατόπιν εράνου στο χωριό για την ύδρευση του και ακόμη χρηματικά ποσά για το Κοινωνικό Καταστήμα, το Κοινωνικό Γραφείο και για το σχολείο.

Εκθίζει τακτικά αξιέντες με όλες τις διευκολύνσεις και τα τηλεφώνια των μελών καθώς και ημερολόγια.

Συμμετέχει σε διάφορες συναντήσεις που γίνονται με τις γειτονικές Αδελφότητες δια την αντιμετώπιση κινδύνων προδημιών της περιοχής και στις συσκέψεις για ίδρυση ομοσπονδίας Ζίτσας και 'Ανω Καλαμά που δεν καρποφορούν και πάλη.

Δίνει στο συνδικαλισμό Καστρίου χρηματικό ποσό για κοινωνικές σκοπούς, καθώς και χρηματικά ποσά για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Απαιτά δική της στήλη στην εφημερίδα «Παλιός της Αετόπετρας» και αρθρογραφεί προς ενημέρωση των μελών της καθώς και στην εφημερίδα της Πανεπιστημιακής κατά Διοίκησης.

Επισκευάζει το Κοιν. Γραφείο, το ιατρείο και επιπλώνει το Κοιν. Κατάστημα με τραπέζια, καρέκλες και επαγγελματικό ψυγείο. Στέλνει μια παιδική χαρά πάντα ταμιαχόν στο χωριό και χρηματικά ποσά για την επισκευή μαγαζιών και ενισχυτή Πλακοστρώματι την πλατεία, κατασκευάζει συγχρόνως τουαλέτες και αποθήκη, στέλνει νέο μνημείο ηρώων και γενικά συμπαράστατα στα πράγματα του χωριού με όλες τις δυνατότητες της. Καθιερώνει την ετήσια χοροεσπερίδα της, την εκδήλωση της Βασιλοπαιτίας που είναι αφιερωμένη στα παιδιά, παραγματοποιεί πλήθος εκδρομών αλήτης και στο εξωτερικό για την συσπείρωση των χωριανών και από το 1969 καθιερώνει εκδρομές προανήλικας στο πανηγύρι των Αγίων Αποστόλων, που είναι ζωική στο χωριό και στην περιοχή, με αποτέλεσμα την γέννηση των συχνών επισκέψεων των ξενιτεμένων κατά τις γιορτές και τις καλοκαιρινές διακοπές, που αποτελούν στην ανακάλυψη των ερευνημένων συσπειρώσεων και την κατασκευή καινούργιων και συχνών ανέσεων, καθώς και στον επαναστατικό και μόνιμη εγκατάσταση των συνταξιούχων και γερόντων.

Παραγματοποιεί εκδήλωση σταθμό στην ιστορία της, γιορτάζοντας τα 50 χρόνια από την ίδρυση της και από με παραμυθίες τα ιδρυτικά μέλη της αλ-

λά και τα μέλη που την πλαισίωσαν μέχρι το 1940.

Πρωτοστατεί στην κίνηση ενεργοποίησης γυναικών Αδελφότητων της περιοχής 'Ανω Καλαμά και συμμετέχει ενεργά στις διάφορες μορφωτικές και ενημερωτικές εκδηλώσεις που διοργανώνουν. Έλαβε μέρος στο 3ο Παγκόσμιο Πανεπιστημιακό Συνέδριο.

Κάνει ομαδική αφάλαση στα αυτοκίνητα των μελών της, αποκαίνισμα κατ' αυτόν τον τρόπο ένα μικρό έσοδο και ανάλυση τρόπους για την στέγασή της.

Δεν λείπει από καμιά εκδήλωση της Πανεπιστημιακής Συναμοσπονδίας Ελλάδας και εξακολουθεί να χαίρει μεγάλης εκτίμησης στους κόλπους της, με αποκορύφωμα, την εκλογή κατά επαγγελματική των Χαρίλου Χρ. Πρεβεζιάνου ή Μανούσο, Γεωργίου Παν. Μπουρατζή και 'Αννας Μπουρατζή - Θωά στο Διοικητικό της Συμβούλιο, καθώς και την τιμητική διάκριση εκ μέρους της, στο πρόσφατο του επίτιμου προέδρου μας Γεωργίου Παν. Μπουρατζή για την μεγάλη του προσφορά στην 'Ηπειρο και κατ' επάγγελμα και στην Αδελφότητά μας.

Ακόμη εξακολουθεί να βοηθάει τα μέλη της και συμπαρίσταται σε χαρές και λύπες. Χωρίς να αυτολογείται, μπορεί να πούμε πως η Αδελφότητά μας εξελίσσεται ραγδαία, με ζωντανή Ηπειρωτική μεριά, δράσης και πρόδου, με πλούσιο έμφυχο δυναμικό (επιστημόνων, επαγγελματιών, τεχνικών, εργατοπαλλήλων κ.κ.λ.) και πολιτιστική κουλτούρα, σύγχρονη με την γαλλοσύνη και διαισθητική των παιδιών μας στις ρίζες και στις καταβολές των Ηπειρωτικών Εθμών και Παραδόσεων.

ΤΕΛΟΣ

ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Πρωτοκυκλοφόρησε ως «Παλμός της Αετόπετρας» τον Σεπτέμβριο του 1972. Ανεστάθηκε την έκδοσή της τον Σεπτέμβριο του 1984. Επανεκδόθηκε ως ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΙΔΙΑΡΗ τον Μάιο του 1986.

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ:
Νίκος Κοκαλίδης τηλ. 9331318
Βαγγέλης Μάνος 3248305
Παναγ. Μπουρατζής 9706241

Υπεύθυνος
σύμφωνα με τον Νόμο:
ΒΑΓΓΕΛΗΣ Ι. ΜΑΝΟΣ
Λεωφόρος 11 - 105 60 Αθήνα
Τηλ. 32.48.305

Προϊστάμενος Τυπογραφείου:
ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΣΕΒΔΟΣ
Χαβρίου 10 - 105 62 Αθήνα
Τηλ. 32.33.847

Επιστολές και συνδρομές στην διεύθυνση του υπεύθυνου της εφημερίδας.
Χειρόγραφα συνεργατών εφ' όσον ζητηθούν επιστρέφονται.

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ
ΓΙΑ ΕΝΑ ΧΡΟΝΟ:
Ιδιωτών Δρχ. 1.000
Κόπικοι των χωριών μας 500
Αδελφότητες - Κοινότητες Δωρεάν
Εξωτερικού Δολάρια 20

ΛΟΓΩ ΠΛΗΘΩΡΑΣ ΥΛΗΣ
Αναδίδονται για το επόμενο:

α) Οι ιδρυτές της Αδελφότητας Αετόπετρας. Μια ιστορική έρευνα του Βαγγέλη Ι. Μάνου.

β) 2 κλίσε - φωτογραφίες. Μια με ομάδα μαθητών του Δεσποτικού 1958 και το Ιατρείο του Χρ. Πάλη στο Δεσποτικό.

Η ΣΤΗΛΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΒΑΣΙΛΟΠΟΥΛΩΤΩΝ

ΝΕΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΚΑΙ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

— Εγκυβήθηκαν από την Νομαρχία και αναμένονται, εντός των ημερών να παραλάβει το Ν. Κοιν. Συμβούλιο τα χρηματικά ποσά των 1.500.000 δραχ. για την αποπεράτωση του νερού και των 500.000 δραχ. για την επισκευή του σχολείου.

— Στις 19 Δεκεμβρίου, ορκίσθηκαν στη Νομαρχία Ιωαννίνων ο νέος πρόεδρος της Κοινότητας και το νέο Κοινοτικό Συμβούλιο και στις 4 Γενάρη παρέλασαν την Κοινότητα από το παλιό Κοινοτικό Συμβούλιο.

— Αντιπρόεδρος της Κοινότητας εκλέχθηκε ο συγχωριανός μας Αναστάσιος Μαζιώτης.

— Το χωριό έμεινε χωρίς νερό μέσα στις γιορτές των Χριστουγέννων της πρωποχρονιάς και των Θεοφανείων λόγω βλάβης του δικτύου.

— Χιόνισε στο χωριό και το χιόνι έφτασε το μισό μέτρο μετά από πολλά χρόνια.

— Με την διακίνηση του ημερολογίου πήραμε κι άλλες προσφορές για την στέγαση της Αδελφότητας και πιστεύουμε πως είμαστε κοντά στην πραγματοποίησή της.

— Ο εγγονός του Σπύρου Ψυ-

χογιού, Πέτρος Τασούλης του Χρήστου και της Μαρίας πέτυχε στην Παιδαγωγική Ακαδημία Τριπόλης.

— Διατίθενται εισιτήρια (400 δραχ. έκαστο) από το Δ.Σ. της Αδελφότητας για την πύλα του Ηπαιρώτη που θα γίνει στο στάδιο Ειρήνης και Φιλίας την Κυριακή 25 Γενάρη, από την Π.Σ.Ε.

— Όσα από τα μέλη μας δεν λαμβάνουν ανακοινώσεις ή εφημερίδα, ως επικοινωνήσαν μαζί μας ή ως στείλουν τις διευκρινίσεις τους στο Δ.Σ. προς ενημέρωση των στοιχείων που έχουμε.

ΓΙΑ ΤΟ ΚΟΙΝΟΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Το Δ.Σ. της Αδελφότητας μας επί ευκαιρία της ορκομοσίας του Νέου Κοινοτικού Συμβουλίου εύχεται τόσο στον Πρόεδρο όσο και στα μέλη του, καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο που αναλαμβάνουν και να είναι σίγουροι πως θα είμαστε κοντά τους αλλά και πρόθυμοι να συνεργαστούμε για την λύση των προβλημάτων της Κοινότητάς μας.

ΤΟ Δ.Σ.

Ο χορός του Εκπολιτιστικού Συλλόγου Κουρνοραχνητών

Στις 5 Γενάρη 1987 παραμονή των ΦΩΤΩΝ, στο κοσμικό κέντρο ΒΡΑΧΟΣ, στη Πλάκα, έγινε η χοροεπιδείξη του Συλλόγου Κουρνοραχνητών.

Για δεύτερη χρονιά ο χορός σημείωσε μεγάλη επιτυχία. Επιτυχία που οφείλεται στη συνεργασία όλων, και με την βοήθεια όλων των Μελών των Συγχωριανών, Συμπatriωτών και φίλων του Συλλόγου ο φετινός χορός παρότι έγινε στο ίδιο περιβάλλον εορτασμού μεγάλου κέντρου εορτασμού επιτυχία. Το κέντρο καλύπτεται από κόσμο και φωταγωγημένο με το γιορτινό πρόγραμμα των εορτών των Χριστουγέννων διακρίθηκε όλα τα γούστα των παρευρισκόμενων. Η Διοίκηση του Συλλόγου είχε κανονίσει το κέντρο να παρουσιάζει δύο προγράμματα. Το πρόγραμμα του κέντρου από τις 10 έως τις 12. Και από τις 12 έως τις 4 τα παραδοσιακά μας όργανα και τραγούδια με επικεφαλής τον Βασίλη Τέλη με τη βοήθεια του. Το γλέντι κράτησε μέχρι αργά το πρωί.

Το πλείστον των παρευρισκόμενων διασκέδασε και έμεινε ευχαριστημένο από όλα και για όλα.

Και κάτι ακόμα. Φέτος το λαχείο ήταν πλούσιο σε δώρα και γι' αυτό προσυμφωνήθηκε από όλους.

Την χοροεπιδείξη επέλεξαν

με την παρουσία τους ο πρόεδρος της Αδελφότητας του χωριού μας Μιούνης Χρήστος, ο Αντιπρόεδρος Λέωνας Θεόδωρος ο Πρόεδρος της Κοινότητας Γρανιτσόπουλος Κώστας Νίκης, ο οποίος μόλις είχε αφηχθεί από το χωριό. Ο Γενικός Γρ. Αδελφότητας Γρανιτσόπουλος Μιχαήλ Σωτήρης, ο Σωτήρης Λώλης από την Αδελφότητα Αετοπετρών, και ο οποίος είναι ένθερμος Σημειωματούχος του Συλλόγου μας. Οι αδελφοί Θ. και Ν. Σερμής για άλλη μια φορά πήραν με δίνετε όλο το χωριό ο οποίος θα δώσει σε καρέττα. Στην Διοίκηση του Συλλόγου αξίζουν θερμά συγχαρητήρια όπως επίσης και στους Αφούς Σερμής για την προσφορά με την θυσιαστική τους προσφορά στον Σύλλογο.

ΜΑΤΑΙΩΣΗ ΕΚΔΗΛΩΣΗΣ

Η Αδελφότητα Ιερομνήμης ματαίωσε την προγραμματισμένη για τις 11 Ιανουαρίου κοπή της πίτας της. Αιτία ήταν τα απολυτά πένθη που έπληξαν την πατριδα των Ιερομνήμων στην Αιτία.

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ

Τα γραφεία της Αδελφότητας Δεσποτικής (Ζήνωνος 7-9, 8ος όροφος, τηλ. 5238.858 Αθήνα) από 1ης Φεβρουαρίου θα είναι ανοιχτά κάθε Τετάρτη και ώρες από 17.30' - 20.00' για ενημέρωση και επικοινωνία με τους συγχωριανούς και τους φίλους του Συλλόγου.

Εκ μέρους του Δ.Σ.

ΔΙΑΡΡΗΞΗ ΚΑΤΑΣΤΗΜΑΤΟΣ

Τα ξημερώματα της 41ετήρης άγνωστης διάρκειας του χρυσόγειο των Μιχαήλ Κ. Αποστόλη Γ. Πρεβεζάνου, από το Βασιλειώτικο Ιωαννίνων, που θρόνισται Σταδίου 5, και αφάρεσαν εμπόρευμα αξίας 2.000.000 δραχ.

ΜΙΚΡΑ ΠΟΡΤΑΙΤΑ

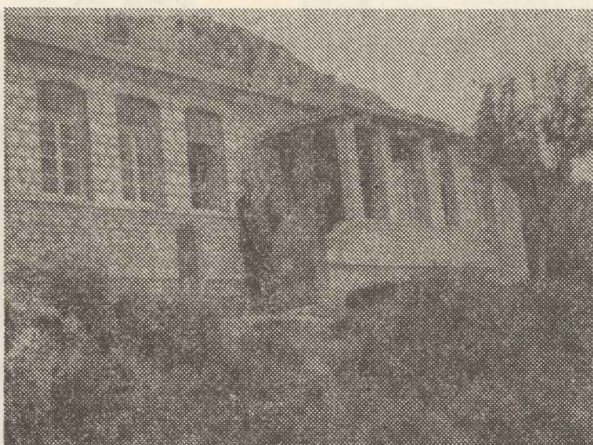
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΣΙΩΚΑΣ

ΕΝΑΣ ΔΑΣΚΑΛΟΣ ΜΕ ΠΟΛΥΠΛΕΥΡΗ ΔΡΑΣΗ

Ένα από τα ξεχωριστά πρόσωπα της μικρής κοινωνίας κάθε χωριού είναι ο δάσκαλος. Η συμβολή του είναι μεγάλη, όταν μάλιστα δεν περιορίζεται στα στενά πλαίσια της μετάδοσης στείρων γνώσεων στους μαθητές, αλλά αναπτύσσει μια πολύπλευρη κοινωνική δραστηριότητα. Τέτοια ήταν η παρουσία του Βασιλείου Σιώκα, που υπηρέτησε 12 ολόκληρα χρόνια στο Δεσποτικό (1955-1967) και μάλιστα σε μία εποχή που δεν διέθετε τα άφθονα μέσα της σημερινής. Αποτιμώντας ένα ελάχιστο φόρο τιμής στο λαμπρό αυτό εκπαιδευτικό, παραθέτουμε στη συνέχεια ένα σύντομο βιογραφικό σημείωμα.

Γεννήθηκε στους ΝΕΓΡΑΔΕΣ —ΔΩΔΩΝΗΣ— ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ. Έργατος πατέρας ενός παιδιού. Πτυχιούχος του Πεντακτίσιου Διδασκαλείου Ιωαννίνων. Έφηδρος Υπολοχαγός Πυροβολικού. Πήρε μέρος στον Ελληνικό-Τουρκικό πόλεμο και στην Εθνική Αντίσταση. Αγωνίστηκε όσο λίγος για την απελευθέρωση της Πατρίδας από τα ναζιστικά και τα φασιστικά στρατεύματα πολεμώντας και κινώντας σαμποτάζ.

Καταπαινήθηκε στην οργάνωση και λειτουργία μαθητικού συστήματος. Δημιούργησε μαθητική βιβλιοθήκη, εφοδίασε το σχολείο με κάθε λογής χάρτες, με δυο σειρές εποπτικών όργανων φυσικής και χημείας, τη συγγραφή που άλλα σχολεία δεν είχαν ούτε ένα για δείγμα, τοποθέτησε αλεξιμάκρυντα στα διδακτήρια, οργάνωσε τους μαθητές σε ομάδες Ερευνητικών Ομάδων. Διευθύνει νυχτερινό σχολείο και επιμελητικό Κέντρο ενηλίκων. Δημοφιλής.

Ο Βασίλειος Σιώκας στην είσοδο του Δημοτικού Σχολείου Δεσποτικού.

Υπηρέτησε σαν δάσκαλος στους Φιλιππούς της Καβάλας, στην Καμψανή, στο Κάτω Σέλι, στο Λίκου, στο Μαντζάρι Φιλιατών, στη Λιγούδα, στην Άνω Αδελφότητα, στο Φωτεινό, στο Σούλι Χριστοδωρίδα, στο Δεσποτικό, στην Καρίτσα και στο Διοικητικό Σχολείο Ιωαννίνων.

Στο Δεσποτικό τοποθετήθηκε το Σεπτέμβριο του 1955 και μετατέθηκε από το Δεσποτικό για την Καρίτσα τον Ιούλιο του 1967.

Η δράση του σ' όλα τα σχολεία ήταν πάντα πολύπλευρη και αποσκοπούσε όχι μόνο στη μετάδοση γνώσεων και τη σωστή διδασκαλία των μαθητών αλλά και στο ανέγερση του βιοτικού και πολιτιστικού επιπέδου των μαθητών. Αγάπησε το επάγγελμα του όσο τίποτα άλλο. Εργατικός, ευνομούμενος, ακούραστος, φρόντιζε για την άφθογη εσωτερική και εξωτερική εμφάνιση και λειτουργία του σχολείου και την άριστη κατάρτιση των μαθητών. Φρόντιζε οι μαθητές του ν' αποκτήσουν αυτοπεποίθηση, αγάπη για την εργασία, συνεργασία, αγάπη και αλληλεγγύη στους συνανθρώπους, να είναι δίκαιοι και αξιοπρεπείς, να αγαπούν και να υπερασπίζονται την Πατρίδα. Διάρρηξη του παλαιού παντός φρόντισε την αναδάσωση και τον εξωραϊσμό.

Κι αυτό την παραμονή του στο Δεσποτικό δημιούργησε ένα πρωτότυπο και σπάνιο μουσείο με κάθε λογής απολιθώματα ιδίως σκαλιστά και γλυπτά, δημιουργήσε το Σχολικό Συνεταιρισμό που πήρε μέρος στη Γεωργοκτηνοτροφική Έκθεση Δεσποτικού και διαδεύτηκε για το ωραιότερο μέλι και τα άλλα προϊόντα, ένα με μελισσοκομείο, αρτοποιείο,

γρήγορα φουσκώνοντας αμυνδαλίζοντας ούτως ή άλλως. Φρόντισε με επαφές και αλληλεγγύη να εγκατασταθεί και να εργαστεί για μεγάλο χρονικό διάστημα το συνεργείο Πρόνοιας στο χωριό. Πάντα συνεργαζόταν απέναντί με όλες τις υπηρεσίες και αρχές του χωριού, αλλά και την ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ ΔΕΣΠΟΤΙΚΟΥ που εδρεύει στην Αθήνα.

Πραγματικά ο καλός δάσκαλος Βασίλειος Σιώκας έδωσε τη σφραγίδα του στην εκπαίδευση και την κοινωνία του Δεσποτικού. Σήμερα είναι συνταξιούχος και διαμένει στα Γιάννενα. Του είναι αδύνατο να μην επισκεφτεί κάθε χρόνο στις μέρες των πανηγυριών του Δεσποτικού, για να συναντήσει με τους μαθητές του που ανδρώθηκαν και να αφιχθεί το χέρι των φίλων του.

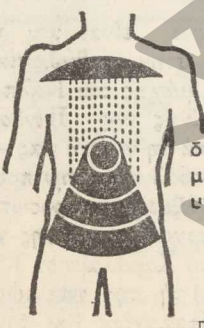
Να μας ζήσεις σαν τα ψηλά βουνά, κίτριε Βασίλη, για να θυμίζουμε θλιπόντάς σε τις ωραίες στιγμές των παιδικών μας χρόνων.

ΝΙΚΟΣ ΚΑΚΙΑΓΗΣ

ΠΡΟΣΛΗΨΗ ΥΠΑΛΛΗΛΟΥ

Τελευταία προλήφθηκε σε οργανική Διοικητική θέση του Γενικού Κρατικού Νοσοκομείου Αθηνών (τμήμα χειρουργικό - υστερογυναικολογικό) η Αναγόννη Εμμανουήλ Βλογίου και θυγατέρα Αγγελία Μάνου.

Πάντα απασχολημένη να έχει με δασοληψίες με Νοσοκομείο. Αν χρειαστεί όπως η αγαπητή Αναγόννη είναι διαθέσιμη για οποιαδήποτε εύλογη εξυπηρέτηση των συμπατριωτών μας.

υπευθύνος: dr. χριστός θεοδωρόπουλος
διδακτωρ πανεπιστημίου αθηνών
διαγνωστικό κέντρο
μελέτης & εφαρμογής
υπερηχοτομογραφίας
ραγνέου: καθημερινά ώρες γραφείων
τηλ. 41.71.523 - 41.15.416
πραξιόλου & καρφολή δημητρίου 47 - 1ος όροφος - πετριάς
(εναντιανωτάτης βιομηχανικής)

ΛΙΓΑ ΑΕΤΟΠΕΤΡΙΤΙΚΑ ΝΕΑ

— Έγιναν οι εκλογές «Αη-μαρσεές» στην Κοινότητα. Αντιπρόεδρος εκλέχθηκε ο Αναστάσιος Τέλης.

— Κατά την ορκομοσία των Κοινοτικών Συμβούλων δεν εμφανίστηκε και δεν ορκίστηκε ο Μάγθος Λαυρέντζος. Πρώτος αναπληρωματικός, όπως γράφουμε ήδη, είναι ο Βασίλειος Μάνος.

— Εστάλη στην Μητρόπολη Ιωαννίνων η κατάσταση των νέων μελών της εκκλησιαστικής επιτροπής. Σ' αυτήν προτείνεται, εκκλησιαστικός επιτροπός ο Βασίλειος Βασιλάκης και μέλη ο Βασίλ. Μάνος, Πάυλος Μηλιώνης και Πέτρος Νούσης.

— Μέσω του Χρήστου Καλαμπόκη παρεδόθη από την εφημερίδα μας στον νέο εκκλησιαστικό επιτροπικό Βασ. Μπακατάλη το ποσό των 3.000 δραχ. προσηφορά των Σπύρου Πλάζικα υπέρ της Αγίας Παρασκευής και σε μνημείο Κατερίνας Μάνου.

— Η μεγάλη κακοκαιρία που έπληξε ολόκληρη την χώρα και ασφαλώς την περιοχή μας είχε τις δυσάρεστες επιπτώσεις και στο χωριό μας.

Αρκετές ημέρες έμεινε χωρίς τηλέφωνο και ηλεκτρικό ρεύμα. Το χιόνι έφτασε το μισό μέτρο και όπως λέγε οι παλιότεροι

πέτοιο χιόνι δεν ξαναείδαν μεταπολεμικά. Στην περιοχή Σουπέντημα απεκλήθη πενταμελής οικογένεια περπατώντας από την Αθήνα στο χωριό για χριστούγεννα από τις 7 το βράδυ μέχρι τα ξημερώματα. Αυτό έγινε στις 23 Δεκεμβρίου. Ευτυχώς δεν έπαθε κανένας τίποτα και όλα αποστέλουν απλά μια καλή ανάμνηση.

— Όπως είχαμε (14-1-87) το Δ.Σ. της Αδελφότητας προγραμματίσει αρχαιρεσιακή Συνέλευση για την Κυριακή 25-1-87. Δεν μπορούμε θυσία να ελέγξουμε το Δ.Σ. γι' αυτή την απόφαση αλλά παλαιότερα είχε τεθεί θέμα και είχαμε πει να μην συμπέσουν συνελεύσεις της Αδελφότητας με γιορτές και στις 25-1 είναι του Αγίου Γρηγορίου. Αν πχ. ο πρόεδρος του Δ.Σ. ή όποιος δήποτε του Δ.Σ. γύριζε θ' άφηνε την γιορτή του για να παραβρεθεί στην Συνέλευση; Και όπως είναι γνωστό τα μέλη μας αγαπούν πολύ την Αδελφότητα και ασφαλώς θέλουν να παραβρεθούν στις συνελεύσεις. Είτε αυτοί είναι εορταζόντες, είτε επισκέπτες. Δεν πειράζει και πολύ αλλά αυτά πρέπει να τα προσέχουμε.

Β.Γ.Μ.

ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΣΕ ΣΧΟΛΙΟ ΤΟΥ "ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟΥ ΦΥΛΛΟΥ,"

12 Ιανουαρίου 1987

Αγαπητέ Παναγιώτη,

Διαβάζοντας την αγαπημένη μας εφημερίδα «ΠΑΛΜΟΣ ΤΟΥ ΚΑΣΤΙΔΑΡΗ» Νοεμβρίου-Δεκεμβρίου 1986 και συγκεκριμένα το καείμενο που επιμελείται με τίτλο «ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ» και στην τέταρτη κατά σειρά παράγραφο ζητάς μια διαφωτιστική εξήγηση για την καθυστέρηση του αθηναϊκού χωριού, του οποίου θα μας παραχωρούσε η Κοινότητα.

Όπως θα θυμάσαι στις 27 Ιουλίου 1986 είχαμε πάει στο Καμψοπέδι, για να δούμε το χωριό, αρκετοί χωριανοί όπως οι Πρόεδροι ο Γεώργιος Ν. Μηλιώνης, ο Γεώργιος Π. Μηλιώνης, ο Σπύρος Φ. Κομπής, ο Ευάγγελος Α. Λαυρέντζος, ο Μάγθος Α. Λαυρέντζος, ο Αφού Θ. Τσαμπουράκης και Αποστόλης και άλλοι.

Από τους παρευρισκόμενους εκφράστηκαν διάφορες απόψεις για το αν ο χώρος επαρκούσε για τη δημιουργία γηπέδων: ποδοσφαίρου και μπάσκετ. Έτσι, αποφασίστηκε να καθίσουμε έναν ειδικό τοπογράφο από τα Γιάννενα. Πράγματι την άλλη μέρα φέραμε τον τοπογράφο, ο οποίος μετά από μελέτη αποφάνθηκε ότι ο χώρος (μετά το αγάλμα του Θεοχάρη Μηλιώνη φθάνοντας στο ρέμα αμυγδαλάς του δρόμου) δεν επαρκούσε για την δημιουργία των γηπέδων: ποδοσφαίρου και μπάσκετ. Ενημερώσαμε τον Πρόεδρο της Κοινότητας Βασίλη Παππά, ο οποίος μας υπέδειξε έναν άλλο χώρο και συγκεκριμένα δεξιά του δρόμου μεταξύ οδών Παπαταθούλη και δρόμο Λαυρεντζάδων. Καίσαμε πάλι τοπογράφο, ο οποίος αυτή τη φορά αποφάνθηκε ότι πρόγραμμα μπορεί να γίνει γήπεδο ποδοσφαίρου και μπάσκετ, περιορισμένων όμως διαστάσεων.

Κατόπιν μελέτης και σχεδιαγράμματος από τον τοπογράφο, ζητήσαμε από τον πρόεδρο της κοινότητας μια έγγραφη παραχώρηση για τη δημιουργία των αθλητικών γηπέδων στο παραπάνω χώρο.

Ο Πρόεδρος όμως απόφυγε να μας δώσει κάποια συγκεκριμένη απάντηση επί του θέματος, γι' αυτό και μετά από πολλές ενοχλήσεις τελικά μας απάντησε ότι δεν μπορούσε να μας δώσει την παραχώρηση που ζητούσαμε, διότι δεν συμφωνούσε το διοικητικό συμβούλιο της Κοινότητας.

Μετά από την απάντηση που μας έδωσε ο πρόεδρος, του ζητήσαμε έστω και να αγοράσουμε έναν ιδιόκτητο χώρο για την κατασκευή των αθλητικών γηπέδων. Προς απάντηση, μας πρότεινε ότι κάποιο χωριανό που λάβε ένα κτήμα, το οποίο όμως έπληξε δεν επαρκούσε.

Παρόλα αυτά, είχαμε διατεθειμένοι να διαπραγματευόμαστε την υπόθεσή μας στους νέους του χωριού όταν βρεθεί ο κατάλληλος χώρος σε σημείο που θα διευκόλυνε τον παπώ και την γαριά να πάμε για να μαρκώσουν τα εγγράφια τους.

Μετά τιμής
Αφού Θ. ΤΣΑΜΠΟΥΡΗΣ

ΟΙ ΑΦΟΙ ΤΣΑΜΠΟΥΡΗΣ

Οι Αφού Θ. Τσαμπουρά, έστειλαν νέα οικονομική ενίσχυση στην εφημερίδα μας, δέκα χιλιάδων δραχ. (10.000). Το γεγονός ότι αυτή η χειρονομία προέρχεται από μια οικογένεια με λάμψη στο παρελθόν της, μας γεμίζει χαρά και ικανοποίηση όχι μόνο από απόψεως υλικής αλλά και ηθικής. Τους ευχαριστούμε πολύ και τους διαβεβαιώνουμε ότι ανώνυμοι χείρνομείς μας σπρώχνουν περισσότερο και μας επιτρέπουν να προσπαθούμε με μεγαλύτερο ζήλο γι' αυτό που αρχίζουμε. Απλά την προσφορά μας στην περιοχή του Καστίδαρη. Και πάλι τους ευχαριστούμε.

Η ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ